

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 30 czerwca 2016 r.

Pozycja 429

POSTANOWIENIE z dnia 21 czerwca 2016 r. Sygn. akt Ts 65/16

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Sławomira Wronkowska-Jaśkiewicz – przewodnicząca i sprawozdawca
Andrzej Wróbel
Marek Zubik,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej A.B.
w sprawie zgodności:

art. 100 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. o Trybunale Konstytucyjnym
(Dz. U. z 2016 r. poz. 293) w związku z art. 190 ust. 3 Konstytucji
Rzeczypospolitej Polskiej z art. 32 w związku z art. 45 ust. 1 i art. 2
Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej z 17 marca 2016 r. A.B. zakwestionowała zgodność art. 100 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz.U.2016.293; dalej: ustawa o TK) w związku z art. 190 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z art. 32 w związku z art. 45 ust. 1 i art. 2 Konstytucji.

Skarga konstytucyjna została wniesiona w związku z następującą sprawą. Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w P. decyzją z czerwca 2013 r. ustalił skarżącej zryczałtowany podatek dochodowy za 2008 r. w kwocie 474 804 zł od dochodów nieznajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach przychodów lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych. Po rozpatrzeniu odwołania, decyzją z maja 2014 r., Dyrektor Izby Skarbowej w P. uchylił decyzję organu pierwszej instancji w całości i ustalił wysokość zryczałtowanego podatku dochodowego za 2008 r. od dochodów z nieujawnionych źródeł przychodów lub nieznajdujących pokrycia w ujawnionych źródłach w wysokości 284 036 zł. Wyrokiem z kwietnia 2015 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w P. uwzględnił skargę i uchylił obie decyzje organów administracyjnych. Dyrektor Izby Skarbowej w P. wniósł skargę kasacyjną od orzeczenia sądu I instancji, w wyniku której Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z grudnia 2015 r. uchylił wyrok WSA w P. i przekazał temu sądowi sprawę do ponownego rozpoznania.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 79 ust. 1 Konstytucji każdy, czyje konstytucyjne wolności lub prawa zostały naruszone, ma prawo wnieść skargę konstytucyjną w sprawie zgodności z Konstytucją ustawy lub innego aktu normatywnego, na podstawie którego sąd lub organ administracji publicznej orzekły ostatecznie o jego wolnościach, prawach lub obowiązkach określonych w Konstytucji. Warunkiem skorzystania ze skargi konstytucyjnej jest więc uczynienie jej przedmiotem wyłącznie tego przepisu, który był podstawą prawną ostatecznego orzeczenia sądu lub organu administracji publicznej, wydanego w sprawie skarżącej. Wniesienie skargi konstytucyjnej musi zatem zostać poprzedzone wydaniem indywidualno-konkretnego aktu kończącego postępowanie w danej sprawie. Powyższy wymóg określony został także w art. 64 ustawy o TK. Zgodnie z tym przepisem skargę konstytucyjną można wnieść dopiero po wyczerpaniu przysługującej w sprawie drogi prawnej.

Z materiału procesowego rozpatrywanej skargi wynika, że postępowanie sądowoadministracyjne w sprawie skarżącej nie zostało zakończone. Naczelny Sąd Administracyjny uchylił zaskarżony wyrok sądu I instancji i przekazał temu sądowi sprawę do ponownego rozpoznania. Tym samym postępowanie administracyjne będzie się ponownie toczyło przed sądami administracyjnymi, zatem wniesienie skargi konstytucyjnej musi być uznane za przedwczesne.

W związku z powyższym Trybunał Konstytucyjny – na podstawie art. 79 ust. 1 Konstytucji oraz art. 77 ust. 3 pkt 4 w związku z art. 64 ustawy o TK – odmówił nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.